

sayfa 106

Aklımdan geçenleri Turan’la İsvan’ın söyleyivermesine, uyumsuzluğumuzun uyumu gözüyle bakmışım ilk günlerde. Zamanla uzaklaştım bu düşünceden, çünkü biliyordum ki, öğrenciler şimdilik ne denli dağınık yaşarlarsa yaşasınlar, bütün bunlara, gelecekte kavuşmayı umdukları bir uyum uğruna katlanıyorlardı. Banka müfettişliği, müsteşarlık, doktorluk, mühendislik ya da öğretim üyeliği gibi meslekî etiketlerin özlemini görüyordum üçünün de gözlerinde.

sayfa 27

Karımın bana, başkalarına ve kendine duyduğu güvensizliğin karşılığıydı hepsi. Maddeleşmiş güvensizlikti. Kuşkusuz, aldığı her eşya onun içindeki bir gediği kapatıyordu ve kim bilir ne zaman açılmıştı o gedikler, kimler açmıştı, nasıl açmıştı ve kim bilir kaç yıldan bu yana serin rüzgârlar geçiyordu oralar-
dan?

sayfa 30

Bense, bir yandan, başka konularda çıkacak kavgaların temelinde gene eşyalann yer alacağını düşünürken, bir yandan da, artık öteki kadınlardan pek farkı kalmayan karımın, evlendiğimiz yıllarda kısa bir süre için çizgi dışı yaşayarak beni gafil avladığına inanmaya başlamıştım.

sayfa 84

Asuman, insanları bir işitimde etkileyen “asalet” sözcüğünün ilk iki harfiyle başlıyordu başlangıçlar önemliyse; üçüncü harf olan u’ysa a’nın yani başlangıcın soyundan geliyordu ve Asuman’ın ilk a’sından n’sine doğru giderken, umman ve su gibi sözcükleri anımsıyordu insan. Sonra, ilk izlenimin verdiği hoşnutluk düşünülürse, Asuman’ın başlangıcında insanı, “Aaaa su!” haykırışının dikkat toplayıcı şaşkınlığı karşılıyordu.